

GELDHOF/DECOENE ARCHITECTEN EN STUDIO BJORN VERLINDE
ZETTEN SAMEN HUN TANDEN IN NIEUWE ORTHODONTIEPRAKTIJK

“ARCHITECTUUR PRIKKELT DE ZINTUIGEN”

De gloednieuwe praktijk van De Orthodontist in de Nieuwpoortkeiweg in Veurne is een blikvanger van formaat. Het indrukwekkende pand omvat prachtige open ruimtes, fluwelen zitbanken, zilverkleurige gordijnen en een fraai zicht op de sublieme patio. Zaakvoerder Jean-Louis Hanssens deed voor dit project een beroep op architect Wouter Geldhof uit Koksijde en interieurarchitect Bjorn Verlinde uit Roeselare, die samenwerkten om het ambitieuze project tot een goed einde te brengen. We ontmoeten het vrolijke trio aan de driehoekige toonbank en voelen hen graag aan de tand. “Enkel dat bloemstuk, uithangbordje en die desinfectiedispenser storen me”, grapt Bjorn. “En ik kijk uit naar de boom en het bankje in de patio”, lacht Wouter.

Gebeten door architectuur

“Er is een verschil tussen bouwen en architectuur”, licht Wouter graag toe. “Bouwen is een vrij rudimentaire daad. Architectuur daarentegen, is een pak interessanter omdat je in een ruimte bepaalde emoties kan oproepen die je raken en die je beroeren. Het is niet zomaar wat stenen, mortel, beton en staal stapelen. Architectuur bestaat enkel als de compositie van deze elementen op een bepaalde wijze onze zintuigen prikkelt. En als ontwerper is het onze taak om die beleving op te wekken”, beschrijft hij gepassioneerd. “Makkelijk om uit te leggen, maar niet makkelijk om uit te voeren. Dankzij het feit dat zowel Jean-Louis, Bjorn, ik, de coördinator en de aannemers perfect op elkaar afgestemd waren, konden we dit mooie project verwezenlijken.” Bjorn knikt instemmend. “Iedereen verdient hier een pluim. Wouter gaf ons alle vertrouwen binnen het interieur, en wij hen in het exterieur. Er was een goede wisselwerking, waarbij we leerden van elkaar en samen onze ideeën verder uitwerkten.”

Van donkere hangar tot lichtrijke praktijk

Wouter gunt ons een blik op de foto's van het gebouw voor hij en Bjorn ermee aan de slag gingen. Een wereld van verschil. “Als architect denk je niet in stijlen. Je kijkt naar de omgeving, wat in dit geval een donkere, deprimerende hangar was. Tegelijk leef je je ook in in de wereld van de opdrachtgever, probeer je zoveel mogelijk behoeften te identificeren en daarop in te spelen. Dankzij één eenvoudige ingreep, namelijk het wegnemen van een stuk van de hangar, konden we een ruime patio creëren. Die brengt niet enkel licht naar binnen, maar biedt ook een groene oase en een veilige binnenplaats voor de jonge patiënten”, legt Wouter zijn creatie uit.

Rust met een beetje drama

"Als eerste schets tekende ik een zeshoek, een driehoek en een cirkel", verrast Bjorn ons. "Gelukkig weet mijn collega Bert steeds mijn kronkels om te zetten naar plannen", lacht hij. "Het is een atypisch project, eentje met karakter. Dat zijn niet altijd de makkelijkste projecten, maar wel de meest dankbare. Ik hou wel van 'zotte' klanten", knipoogt hij richting Jean-Louis. "Jullie West-Vlamingen zeiden dat ik mij moest *smijten*. Wel, ik heb me gesmeten!", reageert de uitgeweken Brusselaar. "Ik heb ervoor gekozen om de materialen te laten zoals ze zijn en ook de naden en bouten niet weg te werken", gaat Bjorn verder. "Ik synchroniseer graag materialen en vormen en ik omschrijf mijn werk dan ook als 'techno'. Houten zitbanken met donkerblauwe, velvet kussens op een witte vloer uit polyurethaan. Een toonbank in polyester met bureautafels uit mat en vingerafdrukbestendig materiaal. Transparante theaterdoekgordijnen en polycarbonaatplaten tegen reflecterende aluminiummuren. Driehoekige verlichting versus ronde tafels en tafelpoten. Het straalt rust en tegelijk een beetje drama uit. Daar hou ik van", aldus Bjorn.

Een tandje bij voor akoestiek en circulatie

"Het belang van akoestiek wordt vaak onderschat. Vooral in zo'n grote hal, met een harde vloer en veel glas, was dat best een uitdaging. De spanwanden en het geperforeerd plafond helpen het geluid te absorberen", verklaart Wouter zijn keuzes. "Ik vreesde dan weer voor de circulatie", vult Bjorn aan. "Ik wou absoluut zonder muren werken, maar de patiënten moeten natuurlijk privacy hebben, Jean-Louis een bureau en de collega's een lunchplaats. Daarom creëerden we toch twee verdiepingen, maar door de open traphallen en het open plafond boven de driehoekige toonbank staan die alsnog in verbinding met elkaar", verduidelijkt Bjorn. "Jouw embryonale schets leunt eigenlijk heel nauw aan bij de realiteit", prijst Wouter. "Dit droomproject is zonder enige twijfel eentje waarop we bijzonder trots zijn."

Tekst: Isabeau Verbist

Foto's: Carolle Servayge

Geldhof/Decoene Architecten

Zeelaan 174, Koksijde
www.geldhofdecoene.be

Studio Bjorn Verlinde

Hugo Verrieststraat 3, Roeselare
www.bjornverlinde.studio